

Forfatter: Langebek, Jacob

Titel: BREV TIL: Deichman, Carl FRA: Langebek, Jacob (1758-12-09)

Citation: Langebek, Jacob: "BREV TIL: Deichman, Carl FRA: Langebek, Jacob (1758-12-09)", i *Breve fra Jacob Langebek*, GYLDEN DALSKKE BOGHANDEL., s. 275. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002054457-000-shoot-L0020544570000130.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Jacob Langebek

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

9. December 1758.

Til Carl DEICHMAN.

Højædle og Velbyrdige,
Høistærede Herr Cancelli Raad.

Baade har ieg villet og burdet længe siden tilskrive Herr Cancelli Raaden, dersom ikke mine sædvanlige Forhindringer, s. 276dem ieg selv neppe veed at navngive, havde opholdt mig derfra. Men at ieg nogenledes skal holde Hæderen inde, da hverken kan eller tør ieg længere udsætte mit Forsæt og Skyldighed, siden ieg et saa behageligt Brev har bekommet, som det Herr Cancelli Raaden af 12. Nov. har bæret mig med. Det fornøier mig overmaade, deraf at fornemme, at min Afhandling om de Norske Bergverkers Begyndelse har fundet Herr Cancelli Raadens Bifald. Ieg havde vel forud skrevet om dette mit Forsæt, men havde ikke tænkt saa hastigen at gjøre Alvor deraf, dersom ieg ikke i fior Vinter saa got som hovedkulds var bleven nødt dertil, formedelst man havde begyndt at trykke en Tome af Societetets Skrifter, og ikke havde Materie at fylde den ud med. Og det er Aarsagen, hvorfor min piece kanskee ikke er over alt saa ordentlig opsat, som den burde være. Ikke des mindre har ieg dog befundet, at den baade over Fortieneste og over min Forhaabning er bleven vel optagen, ei alene hos os selv, men endog i Sverige, hvorfra ieg har haft, foruden adskillige andre brave Mænds Skrivelser, et heel artigt og vidtløftigt Brev fra den berømte Bergmand Herr Tilas, hvorudi han teer sig særdeles nøjet med mit Arbeid, men har dog tillige adskillige smaa Poster derved at indvende og criticere, hvilket ikke lidet har behaget mig, thi som ieg ved mine ringe Arbeider ikke saa meget søger nogen Ære for mig selv, som Oplysning og Nytte for Publico, saa bliver dog ingen ting mig kjærere, end naar fornuftige Folk vil tage sig paa at rette, forbedre og supplere dem, og til side sætte de alt for kiendelige flatterier, hvorved paa alle Sider mere tabes end vindes, og ingenlunde mit Endemaal opnaaes. I Betragtning heraf, vil Hr. Cancelli Raaden gjøre mig en stor Ære og Fornøielse, om Han vil meddele Publico sine Supplementa til min Afhandling, eller hvad andet Navn Han vil behage at give sine Anmerkninger om de Norske Jern- og andre Berg-Verker. Herr Cancelli Raaden vil herefter faae god Leilighed at employere saa vel denne som de andre under hænder havende Prøver af sin Flid s. 277og Indsigt, naar Han, med flere af vor høie Præsens proponerede, bliver Medlem af Videnskabernes Societet, hvortil ieg nu mener at torde gratulere, dog mere os end Hannem. Propositionen skede i Mandags otte Dage, paa Listen vare ogsaa Suhm og Schøning i Trondhiem og Doct. Becker¹ paa Kongsberg, samt den unge Greve Ludvig Moltke², som i afvigte Sommer har gjort en oeconomisk Reise i Jylland, og vil nu lade sin Journal trykke; han blev allerede nu i sidste Mandags session introduceret. Ieg takker meget for Underretningen om den ny Anviisning til Guld og Sølv i Edsvolds Sogn, hvorum her en tid lang adskilligt har været snakket; Gud give, at ikke Haabet igien i Fødselen skulde forsvinde, men at det maatte være en saa fordeelagtig Opdagning og af Bestandighed, at den kunde fortjene en vidtløftig Artikel i Fremtiden udi vore Norske Bergverkers Historie. De omskrevne piecer af Kratzenstein og Einsporn skal blive kiøbte og ved første Leilighed opsendte, men, som ieg hører af dem, der forstaae det, skal derudi være maadelig Trøst at hente. Med mine Stokholmske Commissioner er det nu et par Aars tid gaaet ganske skievt og fortrydeligt. Ieg har skrevet Secr. Ekholm nogle gange til, men aldrig faaet Svar, saa ieg maatte troe, han enten ikke fik mine Breve eller og var [død] eller borte; Men som ieg nu hører af Reisende og seer af Journaler, er han med eet bleven Auctor og har givet sig til at skrive i Physiske og Antiquariske Materier. En sær god Ven og correspondent havde ieg deroppe, nemlig Assessor Hagelberg, som til min store Skade er død i dette Aar. En Stokholmsk Boghandler var i Somer her i Byen, som ieg paa hans Ærlighed medgav en Hob Commissioner, endog betroede ham en liden Summa, men har endnu ikke hørt et Ord fra ham. Altsaa har ieg endnu bemødet en fierde Mand, men er uvis paa, om ieg faaer noget derfra før til Foraaret. Continuation til ovenmeldte min Afhandling s. 278kan neppe ventes i det tilkommende Aar. Imidlertid samler ieg dertil alt, hvad ieg kan, og vil have baade Hr. Cancelli Raaden og alle Norske Patrioter ombødne om Hielpe-Midler dertil. Ieg arbeider nu paa Kong Waldemari II. Jordebog at ville have ud og er i fær med at indrette Land-Karter dertil over Imperium Danicum medii ævi. Vil Hr. Cancelli Raaden endog til dette Arbeide give mig nogen rar Observation ved Haanden, skal Han have tusind tak af sin desuden

18*

meget hengivne og forbundne
tiener
I. Langebek.

Kh. d. 9. December 1758.

I Torsdags Morges blev den ulykkelige Hammond og hans Medhielpere Sundblad begge rettede her paa ny Torg med Sværd og begravne i Hellig Geistes Fattig-Kirkegaard¹.